

Sygn. akt I C 103/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 marca 2018 r.

Sąd Rejonowy w Kłodzku, I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Ewa Karp

Protokolant: p.o. protokolanta Joanna Nowicka

po rozpoznaniu w dniu 15 marca 2018 r. w Kłodzku na rozprawie

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko L. J. (1)

o zapłatę

zasądza od pozwanej L. J. (1) na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 2.840,17 (dwa tysiące osiemset czterdzieści 170/100) złotych z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 29.06.2017r. oraz tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę 717,00 (siedemset siedemnaście 00/100) złotych.

(...)

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...) S.A. z siedziba w W. wniosła przeciwko pozwanej L. J. (2) o zapłatę 2840,17 zł, wskazując, że dochodzi zwrotu pożyczki udzielonej pozwanej wraz z odsetkami od dnia wniesienia pozwu i zwrotu kosztów .

W dniu 30 listopada 2017 roku wydany został nakaz zapłaty, a następnie wniesiony został sprzeciw od wydanego nakazu. W sprzeciwie pozwana nie uznała roszczenia strony powodowej zarówno co do zasady jak i co do wysokości, podniosła zarzut przedwczesności powództwa z uwagi na brak wymagalności roszczenia objętego pozwem, wskazała n nieudowodniony charakter roszczenia abuzywny charakter zapisów umowy, a z ostrożności procesowej podniosła także zarzut przedawnienia roszczenia.

Pismem z dnia 21 lutego 2018 roku strona pozwana wskazała, że zarzuty sprzeciwu nie zasługują na uwzględnienie. Podniosła, że umowa została przedstawiona konsumentce wraz z informacją o terminie spłaty, opłatach dodatkowych, kwotami do spłaty i z łatwością mogła się z nią zapoznać, a nadto wobec dużej liczby ofert pożyczkodawców wybrać dowolną ofertę.

Strona pozwana wskazała na dokonywane przez pozwaną spłaty w terminach od 28 lipca 2016 roku do 1 marca 2017 roku, które udowadniają świadomość istniejącego roszczenia i wskazała na ostateczne wezwanie pozwanej do zapłaty powodujące domniemanie doręczenia wypowiedzenia pozwanej oraz wykazała podstawy pobrania kwoty 75 zł z tytułu przekazania sprawy do postępowania windykacyjnego oraz koszty w zakresie monitu, wezwania do zapłaty o ostatecznego wezwania do zapłaty.

Pismo strony powodowej Sąd doręczył pozwanej, która pomimo zarządzenia Sądu nie ustosunkowała się do jego twierdzeń.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

L. J. (1) zawarła umowę pożyczki z (...) S.A. w dniu 30 czerwca 2016 roku na kwotę 3 500 zł.

Dowód:

- umowa pożyczki K- 15-24

Monitem z dnia 12 kwietnia 2017 roku pozwana została wezwana do zapłaty zaległej raty 311, 78 zł , a wezwaniem do zapłaty z dnia 28 kwietnia 2017 roku do zapłaty zadłużenia z terminem płatności do dnia 31 marca 2017 roku.

W dniu 15 maja 2017 roku strona powodowa wysłała pozwanej ostateczne wezwanie do zapłaty dwóch rat pod rygorem wypowiedzenia umowy.

Dowód:

- monit K- 25

- wezwanie K- 26

- ostateczne wezwanie K- 27

W dniu 7 czerwca 2017 roku A. P. wypowiedziała L. J. (1) umowę pożyczki wskazując na pkt. 15 zawartej umowy i wskazując kwotę zadłużenia na 2856, 31 zł. i termin płatności do 21 czerwca 2017 roku.

Dowód: wypowiedzenie K- 28-29

Sąd w tak ustalonym stanie faktycznym zważył, co następuje:

Powództwo należało uwzględnić wobec treści zawartej przez strony umowy .

W zawartej 30 czerwca 2016 roku umowie pożyczki pożyczkodawca zobowiązał się oddać do dyspozycji pozwanej na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych, a pozwana zobowiązała się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie.

Zgodnie z treścią przepisu art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne,

Zgodnie z art. 720. § 1. K.c. Przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości. § 2. Umowa pożyczki, której wartość przekracza tysiąc złotych, wymaga zachowania formy dokumentowej.

Strona powodowa dochodzi od pozwanej tylko niespłaconej kwoty pożyczki oraz określonych w umowie kosztów jej udzielenia.

Umowa zawiera szczegółowy opis i definicje zasad i terminów spłaty oraz opłat pobieranych przez pożyczkodawcę, na które pozwana wyraziła zgodę.

Strona powodowa wykazała, że monitowała i wzywała pozwaną do zapłaty zaległej raty dwukrotnie, a dopiero po nieskutecznym monicie i dwóch wezwaniach do zapłaty wypowiedziała zawartą umowę, zgodnie z pkt. 15 umowy z 30 czerwca 2016 roku oraz wskazała w umowie koszty podjęcia działań upominawczo-windykacyjnych/ pkt. 14/.

Pozwana w złożonym sprzeciwie nie uprawdopodobniła ani podniesionego zarzuty przedawnienia, ani okoliczności wskazujących by umowa nie istniała, nie wykazała nieprawidłowości po stronie powodowej, w tym abuzywności

postanowień umowy, nie stawiała się na wyznaczone rozprawy i nie ustosunkowała się do twierdzeń strony powodowej pomimo doręczenia jej odpowiedzi na sprzeciw / K-68/ 15 dni przed rozprawą, a przesłanki zwrotu pożyczki zostały spełnione.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznając powództwo za uzasadnione i wykazane orzekł jak w sentencji wyroku, o kosztach orzeczono po myśli art. 98 k.p.c.